

Một bà vợ kia than với bạn như sau:

Ông chồng tôi rất là đêc tài. Mỗi khi quyết định những chuyện quan trọng, cậu có ý kiến của hai vợ chồng, ông không bao giờ hỏi ý tôi mà chỉ muốn tôi làm theo ý ông mà thôi. Tôi chuyên mua nhà, mua xe, đến chuyên đi ở trọ hay đi mua sắm đồ đạc, v.v... chồng tôi đến quyết định mọi việc của mình và chỉ nói cho tôi biết là ý ông muốn như vậy hay không vậy. Nếu tôi có ý kiến hay nói đi đâu gì khác với ý ông là ông nổi giận, cho là tôi chống nạnh ông. Chồng tôi quan niệm rằng vợ phải tuân phục chồng trăm phần trăm. Chồng tôi quá đêc tài mà ông không nhìn thấy đi đâu!

Chúng ta mong trong chúng ta không ai là người chồng hay người vợ đêc tài và ích kỷ như thế.

Vợ chồng bắt đầu ý kiến là đi đâu không thể tránh được, nhưng khi có bắt đầu ý kiến chúng ta cần biết giữ quyết định nào để tình cảm vợ chồng không bị tổn thương. Tiến sĩ Norman Wright, trong quyển *Before You Say "I Do"* (tạm dịch là *Trước Khi Trao Lễ Vâng Nguyện*) có nêu ra sáu nguyên tắc chúng ta cần áp dụng để giữ quyết định bắt đầu hòa giải vợ chồng. Nếu chúng ta áp dụng những nguyên tắc này khi vợ chồng có đi đâu bắt đầu ý kiến thì vấn đề sẽ được giữ quyết định đẹp. Những nguyên tắc đó là:

1. Chồng mẹ thì giữ thu nhập tiền để vợ chồng nói chuyện và trao đổi với nhau.
2. Xác định rõ xem hai vợ chồng bắt đầu ý kiến với vấn đề gì.
3. Khi vợ chồng người nào nói chuyện, mẹ người sẽ lắng nghe cho người kia nói trọn vẹn, còn mình yên lặng nghe.
4. Xét xem trong vấn đề bắt đầu hòa hai người đồng ý với nhau về điểm nào, không đồng ý về điểm nào.
5. Bắt đầu ý kiến nào cũng đến từ hai phía, hãy xét xem chính mình đã làm gì khi có bắt đầu hòa và nhận phần lỗi của mình.
6. Nói cho vợ/chồng biết mình sẽ làm gì để giữ quyết định bắt đầu hòa và hãy xem người đó nghĩ thế nào.

Khi đã biết mình bắt đầu ý kiến về chuyện gì, chúng ta sẽ tránh được những việc vấp nhỡ

cáo nhau, để lại cho nhau và nhấc lại những chuyện xưa cũ. Sau đó chúng ta cần xét xem:

4. Trong vấn đề đó hai người đi đúng ý những đi m nào và không đi đúng ý những đi m nào

Dù là bắt đúng ý kiến về chuyện gì, chúng ta cũng vẫn có những đi m đúng ý với nhau. Khi xác định được rằng hai người đi đúng ý đi m nào và không đi đúng ý đi m nào là chúng ta đã giải quyết nạn đề được một phần. Không những thế, khi nói đến những đi m hai người đi đúng ý, sẽ càng thế ng gì a hai người sẽ đi m đi.

Ví dụ hai vợ chồng định tí chốc tí sinh nhút cho đứa con năm tuổi, nhưng khi bàn vào chi tiết thì có vài điều bắt đúng ý kiến với nhau. Nếu vì bắt đúng ý kiến mà không tí chốc tí sinh nhút cho con là điều không nên. Đó không phải là cách giải quyết vấn đề.

Áp dụng nguyên tắc vừa nêu, chúng ta sẽ nhìn lại xem mình đúng ý với nhau đi m nào và không đi đúng ý đi m nào. Có hai điều đúng ý là nên làm bữa tiệc để mừng Chúa cho con được năm tuổi, cũng đúng ý về ngày gì và địa điểm, nhưng chị không đúng ý đi m số mời những ai và chọn món ăn gì. Người vợ nói rằng đây là sinh nhật của con vì thế nên mời bạn của con, tức là mời những em nhỏ trong lớp, trong xóm và trong vòng bà con. Và vì khách là các em nhỏ nên sẽ chọn những món ăn thích hợp cho các em. Người chị chồng thì nói rằng vì ít khi nào có dịp mời bạn bè đến nhà nên nhân dịp này mời bà con và mời số bạn bè. Khi đã thấy rõ những đi m hai vợ chồng có ý kiến khác nhau, chúng ta có thể tập trung vào đó rồi bàn thảo thêm để tìm ra ý kiến chung.

Trong ví dụ vừa nêu, hai vợ chồng cần xác định mình tí chốc tí sinh nhút với mục đích gì. Khi xác định được mục đích, chúng ta có thể bàn vào những chi tiết khác dễ dàng hơn.

Nếu khi vợ chồng bắt đúng ý kiến mà chúng ta buồn giận, hờn dỗi; người này trách người kia rồi cãi vã to tiếng hay tránh không bàn đến vấn đề đó nữa thì chúng ta sẽ không giải quyết được gì cả. Trái lại, nếu chúng ta bình tĩnh nói chuyện với nhau, xét xem mình đúng ý những đi m nào, không đúng ý những đi m nào, rồi trao đổi với nhau một cách công tâm và khách quan,

chúng ta sẽ giữ quy tắc để tránh nạn đói mà đôi bên đều thừa nhận. Nhưng khi bình tâm xét lại những điểm đúng và không đúng, chúng ta khám phá ra rằng chỉ vì nghe không rõ hay nói không rõ mà vợ chồng hiểu lầm nhau và khi nói rõ ra thì thấy mình cũng có điều nào không đúng cả.

Một nguyên tắc khác để giữ quy tắc bất hòa là:

5. Nhìn lại xem chính mình đã làm gì khi có bất hòa và nhận phần lỗi của mình

Đây là nguyên tắc khó thực hành vì con người ai cũng có tự ái rất cao. Tuy nhiên, nếu chúng ta đặt những tình cảm vợ chồng và thấy sự hiệp nhất trong gia đình là điều quan trọng, chúng ta có thể làm được. Thực tế mà nói, mỗi khi vợ chồng có điều gì phiến diện nhau thì nguyên nhân là vì cả hai người. Cả hai đều có trách nhiệm vì đã nói hay làm điều gì đó khiến đối phương bất hòa. Điều quan trọng không phải là tìm xem ai là người gây ra nạn đói để trách người đó, trái lại, chúng ta cần nhìn vào chính mình, xem mình đã nói gì hay làm gì khiến người kia bất bình. Sẽ dễ Phao-lô cho biết, người có tình yêu thật không kiêu ngạo những khiếm khuyết và nhân tính. Nếu vợ chồng thật lòng thương nhau và yêu nhau với tình yêu của Chúa, chúng ta sẽ sẵn sàng nhìn vào phần lỗi của mình và công nhận lỗi lầm đó. Có thể ý của ta đúng nhưng cách ta nói thì quá tệ, lại nói không đúng đắn nên người kia bất bình thật sự. Cũng có thể là vì chúng ta nghe chưa hết, chưa đầy đủ mà đã vội trả lời hay phản ứng quá mạnh. Cũng có thể là một người đem vấn đề ra nói khi người kia đang mệt mỏi, tinh thần căng thẳng hay đang bận bịu với một chuyện khác, v.v...

Tất cả những yếu tố này đều có thể đưa vợ chồng đến chỗ hiểu lầm, giận nhau và cãi nhau. Để giữ quy tắc này, mỗi người cần khiêm nhường, thành thật kiểm điểm xem mình đã làm gì khiến đối phương xẩy ra, sau đó nhận lỗi và xin lỗi. Nếu chúng ta chỉ đổ lỗi cho nhau mà không nhìn thấy lỗi của chính mình, bất hòa sẽ gia tăng chứ không giữ quy tắc được.

Lời Kinh Thánh dạy: “Là tốt vì thiêu hủy cái, nếu ai không có nói hành, chuyện cãi cọ cũng ngừng. Như chọt than trên than hồng, chọt cái vào lửa; kẻ là cái cũng hay gây tranh cãi như thế (Châm Ngôn 26:20-21). Theo lời dạy này, khi vợ chồng có chuyện bất bình mà chúng ta cố tiếp tục phân tranh để chứng tỏ là mình phải, thì hai người sẽ càng tức giận và càng tranh cãi to tiếng hơn. Người nào, nếu chúng ta không phân tranh như người nào và xin lỗi, bất hòa đó sẽ không còn. Lời Chúa cũng hứa người nào xưng nhận lỗi lầm của mình sẽ được Chúa đoái thương: “Người nào giữ lòng mình sẽ không được may mắn, nhưng ai xưng nó ra và lìa bỏ nó sẽ được thanh thoát” (Châm Ngôn 28:13).

Khi xác định nạn đề và phân tích mọi khía cạnh đầy đủ, rõ ràng, chúng ta sẽ thấy vấn đề không quá to lớn nhưng có thể giải quyết được. Sau đó chúng ta đi bước tiếp, đó là: mọi người công nhận điều mình đã làm khiến đời sống bắt hòa, và rồi thực hành nguyên tắc cuối cùng. Đó là:

6. Quyết định chính mình sẽ làm gì để giải quyết bắt hòa

Nếu chúng ta nói lên những gì người kia cần phải làm hay cần sửa đổi, và chúng sẽ giận nhau và sẽ bắt hòa trở lại. Nguyên tắc thứ sáu này rất hay, vì tác giả đề nghị là mọi người cho biết chính mình nên làm gì để giải quyết xung đột giữa hai vợ chồng. Chúng ta không chỉ nói lên điều mình cần làm và sẽ làm mà còn hỏi xem người kia nghĩ thế nào, có đồng ý hay không.

Trở lại ví dụ làm sinh nhật cho con. Sau khi hai vợ chồng công nhận mình có lỗi, vì người nào cũng cho ý của mình đúng hơn nên vợ chồng giận nhau, người vợ nói với chồng: “Anh thấy người nào cần làm thì anh làm đi, còn em sẽ lo chuyện ăn uống, anh thấy như vậy có được không?” Khi người vợ đưa ý kiến một cách nhẹ nhàng và tôn trọng, người chồng sẽ chấp nhận và đồng ý, như đó nạn đề được giải quyết cách tốt đẹp. Thánh Kinh dạy: “Trong vòng anh em phải nhường nhịn cho hiệp ý nhau, đừng khoe khoang ao sang, nhưng phải khiêm nhường, chỉ cho mình là khôn ngoan” (Rô-ma 12:16). Khi chúng ta giải quyết bắt hòa giữa vợ chồng theo nguyên tắc của Thánh Kinh, bắt hòa sẽ được giải quyết thật đáng, đem lại an vui và hòa khí trong gia đình (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành